

Till Harry och Ella.

den 27 Mars 1912.

I går nu att bygga
vid kaptandens bygga
det hem, som har hägrat i Fenken en gång
I vindfångna fogar
bland folkar och skogar
skall sjungas för eder er befriade sang.

Från släggor, som Laura
från kedjan, som slams
i surret och stummet från bullrande bruk
sua toner i höra
som svecha ett öra
sua larvet er så som en vindfläkt så myck.

Alla fogarna däre
om krafter, som häns
hoart spårande hinder för framgångens steg
sua kaptagor brusa
sua lifsvägar ljusa,
som julmit till verklighetsstranden sin väg.

Alla släggorna krona
hoart för, som vill blusa
till Tvedrätt i Naken, och kropa den godd
sua valsarna suura
till intet kvar Juera
som smott sig på kärlekens glänsande snodd.

Ulla masugnar smälta
hvar sten som vill välta
på knaggliga lifvägen hemfridens lars
med smederna suida
Till kettningar vida
den snar, som vet hålla guldfågeln fast

Ulla leude lycka
med Remington Tryck
& Håkens annaler sin jagade stiel
med lyckohjul sulla
med Harry och Ulla
på vildlande gården i lefradens bil